

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa I. G., L. L., W. W., R. W. i J. J.
przeciwko Skarbowi Państwa - Marszałkowi Województwa (...) oraz Województwu
(...)
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej Województwa (...)
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 5 listopada 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
 - 2. zasądza od Województwa (...) na rzecz powodów:**
 - a) I. G. kwotę 7 200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych);**
 - b) L. L. kwotę 3 600 zł (trzy tysiące sześćset złotych);**
 - c) R. W. kwotę 3 600 zł (trzy tysiące sześćset złotych);**
 - d) W. W. kwotę 3 600 zł (trzy tysiące sześćset złotych);**
 - e) J. J. kwotę 3 600 zł (trzy tysiące sześćset złotych),**
- tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 listopada 2015 r. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołano się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Wymagań tych nie spełniają pytania postanowione przez skarżącego, które skupiają się wokół kwestii dotyczących tego, czy w świetle art. 11 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 14 ust. 3, art. 75 ust. 1 i 2, art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 469) w zw. z art. 417 § 1 k.p.c. za szkodę wynikłą z zalania gruntów rolnych wskutek nieutrzymywania w należyтым stanie urządzeń melioracji wodnych podstawowych odpowiedzialny jest Skarb Państwa jako właściciel wód publicznych i tych urządzeń, czy też właściwe województwo, którego marszałek województwa realizuje - jako zadania z zakresu administracji rządowej - obowiązki w zakresie programowania, planowania, nadzorowania wykonywania i utrzymywania takich urządzeń. Problematyka ta została podjęta w wyroku z dnia 27 maja 2015 r., II CSK 480/14 (niepubl.), w którym wyjaśniono,

że odpowiedzialność, o której mowa, w świetle art. 417 § 1 k.c. ponosi właściwe województwo. Kolejne orzeczenie Sądu Najwyższego nie przyczyniłoby się w tym zakresie w istotnym stopniu do rozwoju prawa, co wyklucza spełnienie przez skargę kasacyjną celu publicznego, mającego dominujące znaczenie w ramach tego środka zaskarżenia.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.